

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 53/11
31.08.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene S.K-G, zbog krivičnog dela navođenja na overavanje neistinitog sadržaja iz člana 235. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS), odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br. 348/11 od 07.07.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Osnovnog suda u Prokuplju K. 76/06 od 11.02.2011. godine i Kv. 52/11 od 09.03.2011. godine, u sednici veća održanoj dana 31.08.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

uvažava SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br. 348/11 od 07.07.2011. godine, pa se UKIDAJU pravnosnažna rešenja Osnovnog suda u Prokuplju K. 76/06 od 11.02.2011. godine i Kv. 52/11 od 09.03.2011. godine i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem sudije pojedinca Osnovnog suda u Prokuplju K. 76/06 od 11.02.2011. godine odbijen je kao neosnovan zahtev za naknadu troškova krivičnog postupka branioca okrivljene S.K-G, adv. B.K. iz B.

Vanpretresno veće Osnovnog suda u Prokuplju, rešenjem Kv. 52/11 od 09.03.2011. godine, odbilo je kao neosnovanu žalbu branioca okrivljene S.K-G. izjavljenu protiv označenog prvostepenog rešenja.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz br. 348/11 od 07.07.2011. godine protiv navedenih pravnosnažnih rešenja, zbog povrede odredaba člana 194. stav 2. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud ukine rešenja Osnovnog suda u Prokuplju K. 76/06 od 11.02.2011. godine i Kv. 52/11 od 09.03.2011. godine i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Vrhovni kasacioni sud postupio je u smislu člana 422. stav 2. ZKP, dostavio zahtev za zaštitu zakonitosti okrivljenoj i njenom braniocu i u sednici veća, o kojoj je u smislu člana 422. stav 3. ZKP obavestio Republičkog javnog tužioca koji sednici nije prisustvovao, razmotrio spise ovog predmeta, sa pravnosnažnim rešenjima protiv kojih je podnet zahtev za zaštitu zakonitosti, pa je po oceni navoda iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Presudom Apelacionog suda u Nišu Kž1 1968/10 od 10.12.2010. godine potvrđena je presuda Opštinskog suda u Prokuplju, Odeljenja u Blacu K. 76/06 od 13.10.2009. godine kojom je okrivljena S.K-G. oslobođena od optužbe za krivično delo navođenje na overavanje neistinitog sadržaja iz člana 235. stav 1. KZ RS i odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Branilac okrivljene, adv. B.K. podnela je dana 01.02.2011. godine, nadležnom Osnovnom sudu u Prokuplju, troškovnik – specificirani zahtev za isplatu troškova postupka koji se odnose na nagradu i nužne izdatke branioca u ukupnom iznosu od 365.585,00 dinara.

Navedeni zahtev branioca odbijen je kao neosnovan pobijanim prvostepenim rešenjem, sa obrazloženjem da branilac okrivljene do završetka glavnog pretresa, kao ni u završnoj reči nije istakla zahtev za naknadu troškova postupka, „a što je bila njena obaveza“ jer joj je tada bila poznata visina navedenih troškova, a da se mogućnost donošenja posebnog rešenja o visini troškova postupka, u smislu člana 194. stav 2. ZKP, po zahtevu stavljenom u roku od jedne godine od pravnosnažnosti presude ili rešenja iz stava 1. istog člana (odluke o glavnoj stvari), odnosi na slučaj kad je zahtev za naknadu troškova istaknut, ali u trenutku završetka glavnog pretresa nedostaju podaci o njihovoj visini, dok je u pogledu naknadnih troškova za odgovor branioca na žalbu javnog tužioca ocenjeno da ne predstavljaju nužne izdatke branioca jer nema zakonske obaveze podnošenja odgovora na žalbu.

Prihvatajući u svemu kao pravilne stavove i razloge iz prvostepenog rešenja, drugostepeno veće Osnovnog suda u Prokuplju svojim rešenjem odbilo je kao neosnovanu žalbu branioca okrivljene izjavljenu protiv prvostepenog rešenja.

Međutim, osnovano se po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je pobijanim pravnosnažnim rešenjima, time što je odbijen kao neosnovan zahtev branioca za naknadu troškova postupka, povređena odredba člana 194. stav 2. ZKP.

Ocenjujući predmetni zahtev branioca neosnovanim, u delu troškova nastalih do završetka glavnog pretresa zbog navodnog propusta branioca da do tog trenutka postavi zahtev za naknadu troškova postupka, Osnovni sud u Prokuplju se u pobijanim rešenjima poziva na odredbu člana 194. stav 2. ZKP. Međutim, ovom zakonskom odredbom ni bilo kojom drugom odredbom krivičnog procesnog zakona niti drugim propisom kojim se uređuje naknada troškova u krivičnom postupku (Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima - „Službeni glasnik RS“, broj 57/03) nije propisana, izričito, obaveza branioca da zahtev za naknadu troškova odbrane postavi do završetka glavnog pretresa, već je odredbom člana 194. stav 2. (rečenica druga) ZKP propisano da se podaci o visini troškova i zahtev za njihovu naknadu mogu podneti najdocije u roku od jedne godine od dana pravnosnažnosti odluke o glavnoj stvari.

Neprihvatljivi su i razlozi u pobijanim rešenjima za ocenu o neosnovanosti zahteva u pogledu troškova za odgovor na žalbu. Reč je o nagradi branioca koja u smislu odredbe člana 193. stav 2. tačka 7. ZKP predstavlja trošak krivičnog postupka jer je mogućnost podnošenja odgovora na žalbu predviđena zakonom (član 373. ZKP).

S obzirom na navedeno i činjenicu koja proizilazi iz spisa predmeta da je u konkretnom slučaju specificirani zahtev branioca okrivljene za naknadu troškova postupka stavljen u okviru roka propisanog odredbom člana 194. stav 2. ZKP, s pravom se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ističe da je taj zahtev podoban osnov za donošenje posebnog rešenja o visini troškova postupka, za koje je pravnosnažnom oslobađajućom presudom, u skladu sa odredbom člana 197. stav 1. ZKP, određeno da padaju na teret budžetskih sredstava.

Kako je pobijanim pravnosnažnim rešenjima povređen zakon na štetu okrivljene, Vrhovni kasacioni sud je uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti ta rešenja ukinuo i predmet vraća Osnovnom sudu u Prokuplju da, imajući u vidu primedbe iznete u ovoj presudi, donese novu, pravilnu i zakonitu odluku.

Iz iznetih razloga, na osnovu odredaba člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, br. 116/2008) u vezi sa članom 420. ZKP, a primenom odredaba člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Nataša Banjac, s.r.

Bata Cvetković, s.r.